

[Knud Lind]

Men det værste er, at man på bugtalerivis fuldstændig har overladt sine politiske holdninger til Det Konservative Folkeparti. Det kunne så være, hvad det være ville, hvis det var således, at Det Konservative Folkeparti var i stand til at komme med nogle argumenter, som er i overensstemmelse med CD og også med de konservative vælgere, men det lader sig ikke gøre. Det er derfor, jeg siger, at det er meget uheldigt, at man fra konservativ side postulerer nogle holdninger, samtidig med at man ikke kan gå ind for det, Fremskridtspartiet kommer med i dag.

Vi ser det gang på gang. Man henviser til forslag L 190, som overhovedet ikke løser ét eneste problem vedrørende denne blokadeterror og i øvrigt ikke har ret meget med det at gøre. Det er den konservative taktik, hvorefter man kan høre dem ude i forsamlingshusene sige, at vi kunne desværre ikke komme igennem med mere.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke arbejdsministeren for en god besvarelse af forespørgslen.

Jeg synes, det var en klar tale. Jeg syntes også, det var rigtigt med den distinktion, som vi har mellem det arbejdsretlige og det strafferetlige system på andre områder. Den distinktion mener vi er rigtig.

Vi har stillet flere forslag, og vi har også rejst forespørgsler for at sikre ægte organisationsfrihed. Vi mener ikke, at vi i Danmark har en tilfredsstillende sikring af det enkelte individs rettigheder og muligheder. Vi mener, at vi med højesteretsdommen fra 1966 fik fastslået organisationsfrihed på det offentlige arbejdsmarked. Vi har ikke endnu fastslået de samme frihedsrettigheder på det private arbejdsmarked. Det har vi stillet forslag om, og det vil vi fortsat arbejde for.

Jeg mener, at vi flere gange har oplevet en primitiv opfattelse og et primitivt reaktionsmønster fra fagbevægelsens side, hvor man ikke har brugt den ægte argumentation, men har prøvet på at bruge en form for pression. Det skal dog ikke få til følge, at vi så, når vi vil gå imod en sådan primitiv reaktion, selv henfalder til en overdimensionering i kritikken af det, vi er uenige i.

Det er dér, jeg nogle gange overraskes over Fremskridtspartiet. Det er et meget rigtigt em-

ne, man tager op, men man overpotenserer det sådan, at det ikke bliver en saglig reaktion og holdning til noget, som ikke er rigtigt. Jeg oplever nogle gange, synes jeg, med Fremskridtspartiet, at man giver det en sådan drejning, at man ikke fremmer sit mål.

Vi havde det i og for sig i går, hvor vi havde en debat om kantinespørgsmål. Om det har vi nu fået en god holdning på det statslige område. Jeg synes, det er helt rigtigt, at vi får den samme linje overført til det kommunale område, men det var ikke det, man foreslog i går. Dér kom man med noget, som reelt ikke kunne gennemføres. Man talte om milliarder kr., som man måtte dæmpe ned til nogle millioner kr. under debatten. Det er den samme måde, man lægger op til her. Det gør man også i sprogbru- gen, som jeg ikke tror er den rigtige medicin at ordinere for at bedre den enkeltes frihedsrettigheder.

Der er en foreningsfrihedslov, som regeringen er kommet med. Den synes vi er for svag. Der er også nogle ting i den, som er ændret i forhold til det, firkloverregeringen fremsatte, for det, regeringen nu lægger op til, er faktisk, at det er arbejdsgiveren og ikke i givet fald en faglig organisation, som har fremtvunget en afskedigelse. Dér må skaden skulle udbedres af den faglige organisation. Vi synes heller ikke, det forslag er godt nok. Vi vil stille ændringsforslag for at forbedre forslaget.

Vi tager klart afstand fra fysiske blokader. Er der tale om, at der er noget i det strafferetlige system, som trænger til yderligere præcisering, til en yderligere forbedring, vil vi meget gerne være med til det. Med selve den opbygning, vi har – et arbejdsretligt system, et strafferetligt og et politi, herunder både dets beføjelser og forpligtelser – må der være helt enkelte ting, man må præcisere, og ikke nøjes med en generel formulering, som jeg ikke tror hjælper på det, der virkelig er brug for.

Det, der er brug for, er en ægte foreningsfrihedslov, hvor man kan få arbejde, hvor man kan opretholde arbejde, uden at man skal være medlem af en bestemt faglig organisation, og dette skal forstås i videste forstand. Det er ikke det, der er kommet et forslag om her fra Fremskridtspartiets side. Jeg må derfor sige, at den form, som Fremskridtspartiet lægger frem her, kan vi ikke bakke op om. Men anliggendet – at sikre den enkeltes frihed – har Fremskridtspar-